

[Pia Kjærsgaard]

Det er efter Fremskridtspartiets mening aldeles uansvarligt af ministeren at fremsætte forslag om denne lovgivning. Jeg forstår godt, at Venstre og De Konservative føler sig forulempet. Jeg mener, at ministeren har udnyttet en særdeles tragisk situation i det tidligere Jugoslavien til at fremsætte dette forslag. Imens det gik allermest hedt til i Gorazde, fremsatte ministeren forslaget, og jeg har en stærk fornemmelse af, at det var, fordi det så måske var nemmere at forklare sig over for det socialdemokratiske bagland.

Der skal ikke herske tvivl om, at Fremskridtspartiet går imod dette forslag. Jeg har hørt, at Venstre og De Konservative har annonceret et ændringsforslag eller rettere sagt en lovændring, der skal videreføre den midlertidige opholdstilladelse. Jeg vil godt give betinget støtte. Jeg har ikke set det endnu, men betinget støtte til det forslag. Vi ønskede ikke loven om midlertidig opholdstilladelse, men da der nu er så mange inden for Danmarks grænser, er det klart, at det er langt mere formålstjenligt at forlænge den midlertidige opholdstilladelse end at støtte ministerens forslag.

Så det bliver altså et afslag fra Fremskridtspartiets side til ministeren.

Peter Duetoft (CD):

Der er jo desværre ikke meget, der tyder på, at krigen i Bosnien står for en afslutning lige om hjørnet, måske nærmere tværtimod. I virkeligheden er situationen vel blevet værre og værre i det sidste halve til hele år, og den diskussion, vi har i dag, bygger naturligvis delvis på, at man for 2 år siden troede og håbede på en fredsproces, som desværre har fået et skuffende forløb. Jeg tror da i virkeligheden, at vi alle sammen for 2 år siden både håbede og troede, at inden for det par år ville situationen i Bosnien have ændret sig så meget, at det var realistisk, at nogle af disse bosniere kunne vende hjem. Men fredsprocessen har skuffet, og derfor står vi i denne situation.

Hvordan kommer vi videre? Jeg har tidligere i en kort bemærkning understreget, at for CD var UNHCR's melding dengang vigtig, men den er bestemt lige så vigtig nu, hvor UNHCR advarer imod, at man fortsat sætter konventionen ud af kraft, og derfor er vi tilfredse med regeringens forslag på dette område.

Der går vel ca. 1 år, inden asylbehandlingen for disse mennesker vil være afsluttet. De første ansøgninger kommer vel i december-januar, så er der et eller andet antal måneders sagsbehandling, så vi kan vel gætte på, at de første begynder at få deres afgørelser næste år. Selvfølgelig kan der også på det år ske ting, og jeg er enig med fru Ebba Strange i, at man skal være lidt varsom med her i dag at gøre sig til dommer over, hvor mange af disse 17.000 mennesker, som rent faktisk vil få asyl, eller hvem der vil blive under den midlertidige lov.

Jeg tror ikke, at de skræmmebilleder, som nogle forsøger at mane frem, bliver realistiske, men naturligvis er der grupper, som vi allerede nu kan være bange for bliver nødt til at skulle have asyl. Det kan være dem, vi har snakket så meget om: de blandede ægteskaber, men det kan selvfølgelig også være andre grupper, om hvem man må sige, at situationen altså er sådan, at det vil være næsten en umulighed at vende tilbage til Bosnien efter en fred.

Fru Pia Kjærsgaard mistænkte indenrigsministeren for at have spekuleret i Gorazde, og at lovforslaget netop skulle komme på dette tidspunkt, fordi der var den situation i Bosnien. Må jeg sige, at det jo så bygger på den påstand, at der skulle være nogen som helst i dette Folketing, der spekulerer i, at det er en fordel for det danske samfund at have så mange flygtninge i Danmark som overhovedet muligt. Jeg tror, alle partier er enige om, at vi helst vil have så få flygtninge som muligt, for det ville netop betyde, at der var fred i verden. Der er da ikke nogen som helst, som forsøger at købe sig til flygtninge; men de skal behandles ordentligt, og vi skal påtage os vor del af det internationale ansvar. Når man ved, at Sverige har 70.000, har jeg altså stadig væk problemer med, at vi står her og gør 17.000 i Danmark til et meget stort problem.

Jeg synes, det var en meget flot bemærkning, at man skulle have spekuleret i, at jo flere åbne døre, der bliver, jo bedre. Nej, vi gør det af nød og tvang, fordi vi føler, vi er nødt til at leve op til vort ansvar.

Vi er tilfredse med de praktiske dele af lovforslaget, som man jo ikke har diskuteret så meget. Vi er tilfredse med, at disse mennesker får mulighed for at tage arbejde, men vi er også tilfredse med, at der er denne 3-månedersklausul, der gør, at ingen med rette kan påstå,